

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320200887
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320200887.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Viery Zolňakovej v spore žalobkyne: Ž. J.č F.. X.X.XXXX, T. J. XXXX/XX, XXX XX U., zastúpenej JUDr. Simonou Čerevkovou, PhD., advokátkou, so sídlom Masarykova 25, 071 01 Michalovce, IČO: 52617297, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.381,25 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5Csp/29/2020-58 z 1.10.2020, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni 1.381,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 26.10.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o hotovostnom úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 4.000,- eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala úver splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 97,75 eur. Celkom formou úveru vyčerpala finančné prostriedky vo výške 4.000,- eur a v prospech žalovaného uhradila sumu 5.381,25 eur.

3. Úverová zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Neobstojí to, že doba trvania zmluvy je uvedená, lebo bola dohodnutá doba splatnosti. Zákonodarca určil túto náležitosť v právnom predpise jasne ako „dobu trvania zmluvy“ a nie, aby si to musel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z viacerých údajov; okrem toho zákon jednoznačne uvádza, že ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy je aj údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda rozlíšil pojmy doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že termín konečnej splatnosti úveru je 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva neobsahuje žiaden údaj o tom, na základe akých predpokladov žalobca v zmluve určil výšku RPMN. V predmetnej zmluve

bola uvedená RPMN vo výške 26 %, pričom podľa prepočtu má byť správne a presne uvedená sadzba 26,32 %. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Absencia údajov podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukázal aj na to, že nárok na úrok z úveru žalovanému nepatrí aj z dôvodu rozporu tohto dojednania s dobrými mravmi, keď vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) uzatvorených na dobu nad 5 rokov v októbri 2014, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 10,38 % ročne. Výška úrokovej sadzby úveru dohodnutá medzi stranami sporu bola 23,091 % ročne, t.j. o viac ako 100 % viac ako bola priemerná sadzba úverov poskytovaných bankami v rovnakom období.

4. Žalobkyni tak vznikla povinnosť žalovanému vrátiť iba finančné prostriedky, ktoré jej boli reálne poskytnuté, t.j. sumu 4.000,- eur. Žalobkyňa však v prospech žalovaného uhradila sumu 5.381,25 eur, teda sumu 1.381,25 eur uhradila bez právneho dôvodu a táto suma predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobkyne. O plnenie bez právneho dôvodu ide vtedy, ak sa niekomu poskytlo plnenie bez právneho dôvodu. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt dlhodobu poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch a napriek tomu požadoval od spotrebiteľov zaplatenie sumy viac ako o 100 % vyššej ako bola suma poskytnutého úveru napriek tomu, že úverová zmluva neobsahovala potrebné zákonné náležitosti, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Bolo preukázané, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že žalobkyni vyplatením súm vyšších ako poskytnutý úver (bezúročný a bezpoplatkový) vznikla majetková ujma, a že medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy je príčinná súvislosť. Nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.381,25 eur preto súd prvej inštancie považoval za preukázaný a dôvodný.

5. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, a to preukázateľne dňom nasledujúcim po uhradení poslednej splátky zo strany žalobkyne (25.10.2019). Preto žalobkyni odo dňa 26.10.2019 priznal aj nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 1.381,25 eur do jej zaplatenia.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

7. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania.

8. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

9. Namietal, že úverová zmluva je vyhotovená v súlade s právnou úpravou. Cieľom § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru tak, ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti úveru nebolo nevyhnutné určiť konkrétnym dátumom, ale postačilo vymedzenie iným určitým spôsobom, ktoré bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností umožňovalo spotrebiteľovi tento dátum identifikovať.

10. Vo vzťahu k výpočtu RPMN žalovaný zotrval na názore, že internetové kalkulačky majú len informatívny charakter, ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN

môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Pokiaľ ide o jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN, sú uvedené priamo v texte úverovej zmluvy na strane 2. v časti úver.

11. Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľských úveroch a ani žiadny iný právny predpis neupravuje, akú maximálnu výšku úrokovej sadzby môže veriteľ do úverovej zmluvy uviesť. Aby sa predišlo dojednávaniu neprímerane nevýhodných úverov v neprospech spotrebiteľov, zakotvil Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 6 najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú môže veriteľ od dlžníka - spotrebiteľa požadovať. Práve výška odplaty je porovnávacím kritériom, či ten ktorý úver je v súlade s dobrými mravmi a zákonom povolenou výškou stropu pri dojednaní odplaty. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola výška úrokov upravená ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokovej sadzby nie je pevne stanovenou veličinou, ktorá je konštantná pre všetky banky a nebankové subjekty na trhu. Závisí od ponuky jednotlivých bankových a nebankových subjektov úvery s akou výškou úrokovej sadzby spotrebiteľom ponúknu. Nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná. Súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku úrokovej sadzby do 2,5 násobku priemeru bánk. Priemerná úroková sadzba bánk v danom období a pre daný typ úveru bola vo výške 12,36 %. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 23,09 %. Výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa kritérium rozporu s dobrými mravmi.

12. Žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

13. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená zmluva o úvere z 30.10.2014 je zmluvou spotrebiteľskou a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 30.10.2014. Správne preto skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona.

15. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

19. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú.

20. Podobne ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd zastáva názor, že zo zmluvy o úvere nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti úveru.

21. Termín konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený ako „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“.

22. Takýto údaj je podľa názoru odvolacieho súdu nepostačujúci. Ani údaj o počte splátok 84 nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. l), kde sa uvádza aj počet splátok.

23. Ak by aj súd pripustil určitosť vyjadrenia konečnej splatnosti úveru, tak je potrebné dodať, že v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nemala k dispozícii údaje potrebné pre vypočítanie dátumu konečnej splatnosti úveru, t.j. dátum poskytnutia úveru, a teda v čase, keď zmluvu podpisovala, bolo objektívne nemožné zistiť konečnú splatnosť úveru. Uvedené vyplýva aj z toho, že podľa zmluvy prvá splátka mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Zmluva o úvere pritom na rozdiel od zmluvy o pôžičke (ktorá je reálnym kontraktom), má konsenzuálnu povahu. V čase podpisu zmluvy úver len mal byť poskytnutý, v tom čase teda žalobkyňa nepoznala rozhodnú skutočnosť, determinujúcu konečnú splatnosť úveru. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu absenciu niektorej z podstatných náležitostí pri podpísaní zmluvy nie je možné dodatočne konvalidovať doplnením potrebných údajov.

25. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je pre spotrebiteľa dôležitým údajom, a to pri širšom výklade aj z hľadiska rozsahu jeho záväzkov, nakoľko nesplatením svojho dlhu do dátumu konečnej splatnosti úveru sa spotrebiteľ dostáva do omeškania a zo strany veriteľa nastupujú sankčné mechanizmy v podobe rôznych poplatkov, pokút či úrokov z omeškania.

26. Za daného stavu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti v zmluve o úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom bez právneho významu je argumentácia žalovaného, že zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 1.5.2018 vyžadoval už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo v predmetnej úverovej zmluve dodržané bolo, pretože predmetná úverová zmluva bola uzatvorená dňa 30.10.2014, a teda náležitosti tejto zmluvy je potrebné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase jej uzatvorenia, teda k 30.10.2014.

27. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť ani to, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl taktiež v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov aj z tohto dôvodu (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“

28. Podľa článku 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2. Článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

29. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovenej Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

30. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

31. Rovnako s neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

32. V závislosti od vyššie uvedeného nebolo potrebné skúmanie ďalších okolností, o ktoré sa oprel súd prvej inštancie pri posúdení predmetného úveru ako úveru bezúročného a bez poplatkov, a to v súvislosti s nesprávne uvedenou výškou RPMN a preskúmaním jej výpočtu realizovaného súdom prvej inštancie prostredníctvom internetovej kalkulačky, ako aj v súvislosti s tvrdeniami súdu prvej inštancie, že úroky z úveru boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, pretože samotná okolnosť absencie riadneho označenie konečnej splatnosti úveru v spojení s absenciou predpokladov pre výpočet RPMN, postačuje pre tento záver (§ 9 ods. 2 písm. f), k) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch). Keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, odvolací súd sa ďalšími odvolacími námietkami žalovaného nezaoberal.

33. Za tohto stavu odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok vrátane správneho súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobkyňa ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).